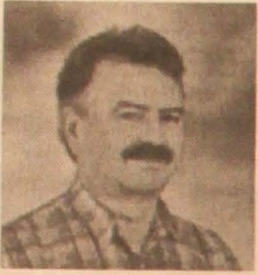

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ WEIGAND «ΟΙ ΑΡΩΜΟΥΝΟΙ»

**Γράφει ο
Γιάννης
Τσιαμήτρος,
εκπ/κός,
χοροδιδάσκαλος)**

Διάβασα το βιβλίο του Weigand (διαπρεπής Γερμανός ρωμανιστής, βαλκανολόγος, σλαβολόγος, λεξικογράφος, διαλεκτολόγος και εθνολόγος), με τίτλο «Οι Αρωμούνοι(Βλάχοι) Τόμος Α, ο χώρος και οι άνθρωποι» σε μετάφραση του γεωγράφου καθηγητή Thede Kahl. Το βιβλίο προλογίζουν το Δ.Σ. του Φιλολογικού, Ιστορικού, Λογοτεχνικού Συνδέσμου Τρικάλων, ο μεταφραστής και ο έγκριτος ρωμανιστής βαλκανολόγος Δρ Αχιλλέας Λαζάρου. Μεταφράστηκε στα ελληνικά το 2001 (ενώ είχε γραφτεί το 1895).

Η συνεχιζόμενη και κλιμακούμενη τελευταία ποικιλότροπη προπαγανδιστική εκστρατεία, η οποία εκπορεύεται από το εξωτερικό και έχει ως στόχο τους Βλάχους της Ελλάδας χρησιμοποιεί, όπως παλιά (ρουμάνικη προπαγάνδα), και το βιβλίο αυτό ως πηγή για την επίτευξη των στόχων της (άποψη του Φ.Ι.Λ.Ο.Σ.). Έτσι καλώς έκανε ο Φ.Ι.Λ.Ο.Σ να εκδώσει το βιβλίο στα ελληνικά για να ενημερωθεί και το ελληνικό κοινό, να μελετηθεί και να σχηματίσει προσωπική άποψη.

Χωρίς να γίνει παρέμβαση στο κείμενο του συγγραφέα παρουσιάζονται οι απόψεις του με υποσημειώσεις και με επαρκή επιστημονική τεκμηρίωση. Ταυτόχρονα παρουσιάζονται οι απόψεις του μεταφραστή με Thede Kahl με υποσημειώσεις και οι απόψεις του Δρ Αχιλλέα πάλι με υποσημειώσεις (υπερ-πλούσια παράθεση πηγών). Ο Thede Kahl στον πρόλογό του δηλώνει ότι δεν συμφωνεί υποχρεωτικά με τα σχόλια του κ Α. Λαζάρου και επισημαίνει ότι η τελική μορφή της μεταφράσεως και τα κείμενα του κ. Λαζάρου δεν τέθηκαν υπόψη του πριν τυπωθεί το βιβλίο. Αυτό το τελευταίο είναι γραμμένο προφανώς εκ των υστέρων, έπειτα από την προφανή διαμαρτυρία του μεταφραστή. Η ουσία είναι ότι όλοι εξέφρασαν τις απόψεις τους και δίνεται στον αναγνώστη η δυνατότητα να εξάγει τα συμπεράσματα του.

Ξεκίνησα το διάβασμα του βιβλίου χωρίς να έχω καμιά προκατάληψη εναντίον του συγγραφέα αλλά διαπίστωσα δυστυχώς αυτό που υποψιάζομαι. Το βιβλίο αυτό γράφτηκε με καθαρά ανθελληνικό σκοπό. Ο Weigand σε όλο του το έργο προσπαθεί να αποδείξει ότι οι Αρωμούνοι (δικός του νεολογισμός) αποτελούν ξεχωριστό έθνος, αυτοπροβαλλόμενος περίτεχνα ως αντικειμενικός. Συνεχώς στο έργο του δίνει μια διακριτή θέση μεταξύ των πληθυσμών του βορειοελλαδικού χώρου στους Αρμάνους, τους Αρβανίτες και τους Βούλγαρους. Ιδιαίτερη διακριτή θέση δίνει στους Βούλγαρους χωρίς να την τεκμηριώνει. Αποκορύφωση της επιμονής του για τους Βούλγαρους είναι η πληροφορία (σελ. 254) πως ο πληθυσμός της τότε Νάουσας ήταν βουλγαρική καταγωγής, δεν είχε πραγματικούς Έλληνες αλλά είχε εξελληνιστεί γλωσσικά. Στην επανάσταση και το ολοκαύτωμα της Νάουσας μάλλον έπεσαν στην Αραπίτσα βουλγάρες!!! (Θεέ και κύριε τι έχουμε να ακούσουμε ακόμα). Στο τέλος εξαναγκάζεται να παραδεχτεί την ελληνική συνείδηση των σλαβόφωνων αλλά και των πλείστων Αρμάνων-Βλάχων. Ακόμα και όλους τους Μωαμεθανούς τους ονομάζει Τούρκους ενώ γνωρίζουμε ότι πάρα πολλοί αυτόχθονες Χριστιανικοί πληθυσμοί εξισλαμίστηκαν.

Δεν μπορούμε βέβαια να του αρνηθούμε ότι έκανε επιτόπια έρευνα για τους Βλάχους, παρουσίασε τη ζωή, τα ήθη και τα έθιμα των Βλάχων εκείνης της εποχής σε αντίθεση με άλλους βλαχολόγους (π.χ. Bolintineanου, Caridan κλπ), οι οποίοι έκαναν έρευνα από το Βουκουρέστι και με μια απλή βόλτα στην

Ελλάδα. Επίσης ως θετικό δύναται να χαρακτηριστεί το γεγονός ότι ο καθηγητής τονίζει την αγριότητα των Τούρκων έναντι των υποδούλων τους και την απουσία μέτρων προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος από μέρους τους.

Ο Weigand κατηγορήθηκε εκείνη την εποχή για επικίνδυνη ρουμανική προπαγάνδα(ήταν στο φόρτε της τότε) από πολλούς. Αναφέρουμε εν-

δεικτικά τον νεαρό τότε ποιητή από το Συρράκο Κώστα Κρυστάλη, ο οποίος στο βιβλίο του «Οι Βλάχοι της Πίνδου» εκδόσεις Δαμιανός σελ. 191 αναφέρει ρητά ότι ο Weigand ήταν μισθωτός της ρουμανική προπαγάνδας. Ο εν λόγω καθηγητής πάντα και πάντοτε συρρικνώνει, πολλές φορές και αφανίζει ό,τιδήποτε φανερώσει Ελλάδα.

Ο κ Λαζάρου δίνει πλήθος πηγών, στα προλεγόμενά του, για την προσφορά του Ελληνισμού (Βυζαντίου) στις διάφορες απειθάρχητες σλαβικές φυλές και τις διαμόρφωσε σε έθνη (θρησκεία, θεσμούς, παραδόσεις, τρόπος διακυβέρνησης κλπ). Στο έδαφος της σημερινής Βουλγαρίας ανευρέθηκε πλήθος ελληνικών επιγραφών τις οποίες μελέτησε ο Βούλγαρος-από μητέρα Ελληνίδα-ακαδημαϊκός και καθηγητής του Πανεπιστημίου Σόφιας G.Mihailov.

Ο κ. Λαζάρου επίσης παρουσιάζει πλήθος πηγών, ακόμα και σε μαρτυρίες Ρουμάνων επιστημόνων, για την αυτοχθονία των Αρμάνων-Βλάχων και για τον εκλατινισμό Ελλήνων στο ευρύτερο ελληνικό χώρο. Δεν παραλείπει, δε, να αναφέρει τον Κωσταντίνο Κούμα, τον πρώτο νεοέλληνα ιστορικό (διδάκτορα δύο γερμανικών πανεπιστημίων) ο οποίος στον 12 τόμο του συγγράμματός του Ιστορία των ανθρωπίνων πράξεων(Βιέννη 1832,531) συνάγει το συμπέρασμα ότι οι Βλάχοι είναι «Έλληνες το γένος».

Ο Weigand προσποείται άγνοια του Κούμα αν και δρα στον ίδιο χώρο (Γερμανία, Αυστρία) όσο και του Μπάρτα (Μετσοβίτης στη Ρουμανία). Παράλληλα κατά τις επισκέψεις του στην Ελλάδα αποφεύγει να αναφέρει τις προσωπικότητες επιφανών Βλάχων ελληνικής καταγωγής που διέλαμψαν από τους ρωμαϊκούς χρόνους μέχρι την ελληνική επανάσταση που αν τους απαριθμήσουμε χρειαζόμαστε και 2ο άρθρο.

Ο καθηγητής του πανεπιστημίου της Σορβόνης Victor Berard σύγχρονός του περιοδεύοντας στο Ελβασάν τον κατονομάζει στο βιβλίο του «Τουρκία και Ελληνισμός μεταφρ. Μ.Λυκούδης, Αθήνα 1987 και σχολιάζει το πλατύτερο προπαγανδιστικό πανηγύρι ως εξής: «περνούν και ξαναπερνούν τόσο συχνά από δω οι Γερμανοί στην υπηρεσία της Βουλγαρίας, της Σερβίας, της Ρουμανίας και της Αυστρίας!»

Ο Weigand στο πρόλογό του ευχαριστεί γερμανικά ιδρύματα για την οικονομική ενίσχυση της περιοδείας του στην Ελλάδα όμως αυτά τα χρήματα ασφαλώς και δεν έφταναν για τα ατέλειωτα μπαξίσια σε όλους και ...χαβιάρι, όπως διάβασα στο βιβλίο του! Άλλωστε οι ρουμάνικες εγκυκλοπαίδειες γνωστοποιούν ξεκάθαρα ότι το προπαγανδιστικό του έργο έγινε με γενναίες επιχορηγήσεις ρουμανικών κυβερνήσεων. Συνεχώς στο βιβλίο του ομιλεί για ελληνική προπαγάνδα στην τουρκοκρατούμενη Μακεδονία, αποφεύγοντας να αναφέρει την ρουμανική προπαγάνδα και εμφανίζει αυτήν ως «εθνικό» κόμμα.»(κόμμα για δημιουργία Αρωμουνικού έθνους!). Τα ρουμανικά σχολεία στην Μακεδονία και την Ήπειρο τα αποκαλεί συνέχεια Αρωμουνικά, ενώ γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η γλώσσα που διδάσκονταν σε αυτά ήταν η ρουμανική (έχω ιδίαν αντίληψη από συγγενείς μου που σπούδασαν σε τέτοια σχολεία στη Βέροια).

Παρακάτω σημειώνουμε ορισμένες φράσεις του από το βιβλίο και τα συμπεράσματα είναι δικά σας:

Σελίδα 172. «..Βρισκόμαστε στη χώρα των Αρωμούνων, που εδώ κατέχουν την περιοχή από τον Γράμμο και τον Σμόλικα στον Βορρά, ακολουθώντας την οροσειρά της Πίνδου, μέχρι τον κεντρικό Αστροπόταμο- χωρίς να έχουν ανακατευτεί με κάποιο άλλο έθνος»!!!

Σελίδα 175: «..Αφού όμως η γεωργία δεν είναι της προτιμήσεως των Αρωμούνων, άλλοι έχουν εγκατασταθεί σαν βιοτέχνες, ταβερνιάρηδες, στις μεγάλες παραλιακές πόλεις ή στο εξωτερικό, όπου πολύ σύντομα παρατάνε την εθνικότητά τους(εννοεί Αρωμουνική)»!!!

Σελίδα 176. Σε περιοδεία του στην Αβδέλλα «..το κόμμα εκείνων που έχουν εθνικό φρόνημα(εννοεί Αρωμουνικό) είναι πιο δυνατό από το ελληνικό κόμμα και επειδή ακόμα και οι πλούσιοι καίγονται από μια φλογερή εθνική συνείδηση, ήθελαν να μου δείξουν το ζήλο τους προσφέροντας μου τη φιλοξενία τους»!!!

Και άλλα πάρα πολλά.....